

საქართველო

დღიური

* * უკანასკნელია თავის სხდომაზე ჩვენს მაღაქის რჩევის, ომში მყოფთ დარიბ თჯახების შესახებ, გადაუწყეტია: იმ მეომართ თჯახის, რომელთაც მარტო ერთი სული (ცოლი) დარჩენათ მაღაქები, მიეცეს მაღაქის ხაზინიდამ თვეუში სამი მანეთი სახლის ჭირად, სანამ ომი არ გათავდება; იმათ, რომელთაც ორი შეილი ჰყავთ—თვეში 4 მან. და 50 კავ. და რომელთაც ორზე მეტი—იმათ კი 6 მან. თვეში.

* * ზუშინ ჩვენს ქაღაქში მოიყვანეს შარისთან უკანასკნელს ბრძოლის დროს დაჭერილი ფაშები; ამათვეს „ლონდონის“ სატუმროში ოთახები იყო დამზადებული; ამბობენ, დღეში თითო ფაშას 8 მანეთი აქვს ხარჯის ფულად დანიშნულიო.

* * ჩვენ მივიღეთ ამ დღებში შემდგენ შენიშნვა ერთის თფილისელისაგან:

„შფ. რედაქტორო! ის „მუნიციპატ დარბაზი“, რომელზედაც ერთხელ თქვენ გაზიერში იყო დაბეჭილი რამდენიმე სიტყვა, ეხლა ის დარბაზი ურიებს უყიდნიათ თავიანთ თორისათვის და გადუკრებით კიდეც თორათ.

„ძალიან კარგი იქნებოდა, რომ ვისიც ვალია ამ ძეველ შეტყნული უურადლება მრავალი და ურიებსა სთხოვან, რომ ამ დარბაზში შეი არაფერო დაუკიონ, რადგანაც ჩვენთვის ეს ძეველი და ახლა უპატრიონობა და ოხრაობის დატოვებული დარბაზი ღირს-სახსოვანს ძეგლს შეადგინს.

„ამ დარბაზში წარსულ საუკუნის დამლევს ერთი ბატონიშეილი მდგარა (ზეონი, მულონ ბაუტონიშეილი) და შემდეგ რაღაც შემთხვევით გამზღვარა უპატრიონოთ და სხვებს ჩავარდნიათ ხელში.

დარბაზი დღების სუუთად და მშვენიერად შენახულა. მარჯვენა მხარს კედლისაკენ ისეთი სენაკებია დატანებული ორ როულათ, რომ სწორები საკირველიც არის და სასიამოენოც მისი ნახევა.

„მედი გვექნება, რომ ყურადღებას მიაქციები და დაიცვავენ დაქცევისაგან, თორებმ, როგორც შავიტყეთ, ურიებს გადაკეთება უნდათო.“

* * ახლად დატუსალებულს ოსმალოს ჯარის თაობაზე, „თფილისის მოამბე“ რჩევას იძლევა, კარგი იქნებათ, რომ ტყუილად ყოფნასა და უსაქმოთ რჩენას, რომ მთავრობამ რაიმე საქმეში გამოიყენოს ისინი, ესთქვათ გზების კეთებაშიო.

ჩერთი დაბრკოლება აქვს ამ რჩევის სისრულეში მოყვანას: ის რომ მო მუშა დატუსალებულ ოსმალოს სალდათებს იმდენი ყარაულები მოუნდება, რომ თვითონ იმ ყარაულებს შეუძლიანთ ამათი საქმის გაკეთება; უამისოთ, რაღა თქმა უნდა, ყველანი გაიქცევიან...

* * ამ დღებში გამოვა ჩვენს ქაღაქში ერთი პატარა ქართული წიგნი, სახელმდე „სალემური“, ანუ ლიქითა კრება საუკეთესო ქართველ მწერალთა, რომელშიაც, სხვათა შორის, იქნება თ. 6. ბარათაშვილის, აკაკის, ილ. ჭავჭავაძის და სხვების ლექსები.

უცემ ქვეყნის

საფრანგეთი

უფრო დაწერილებული ამბავი არის ახლა გაზეობში დაბეჭდილი შესახებ 2 ლეიინობისთვის საზოგადო კენჭის-ყრისა. როგორც ქვემო-მოყვანილი ცნობებიდამ სიანს, თუმცა ამ ამორჩევებში, შართალია, რესპუბლიკელებმა ვერ გაიყვანეს უცელა თავის 363 კანდიდატი, მაგრამ ზოგან ისეთს ალაგას გაიმარჯვეს, საცა ადრე მუდამ კონსერვატორებს აჩჩევდნენ ხლომე და ამას გარდა უცელაზე უფრო შესანიშნავი ის არის, რომ წელს რესპუბლიკელ კანდიდატებს ბერძის უფრო მომეტებული თეთრი კენჭი მიუღიათ, ვინემ 1876 წლის კენჭის-ყრის დროსა. ამის დასამტკიცებლად შემდეგი ცნობები მოგვიას:

გამბეტრამ 1876 წელს მიიღო 11, 589 თეთრი კენჭი, წლევანდელს კენჭის-ყრაში კი—13, 912, პასკალ დიუპრამ შარშან 6,055, წელს 12,824, საიულერმა შარშან 12,060 მიიღო და წელს 14, 550, ბაროდემ 8,930 შარშან, წელს 12, 570; პლემანსომ შარშან 15, 204 წელს 18, 773, ლუი-ბლანმა 9,806, წელს, 12, 363; დანარჩენებმაც წრეულს დიდალი კენჭით მომეტებული მიიღეს შარშანდელზე.

— პარიჟი ამ კენჭის-ყრის დღეს, რასაკეირებია, დიდს მდელვარებაში ყოფილა, აუარებული ხალხი დაიარებოდა ბულევარებზე და მოუთმენლად მოელოდნენ ამორჩევების შედეგის შეტყობისა. მთავრობას წინა დღით ჯარები დაუმზა-

— განა თქვენ არ მიგიღიათ ჩემი ბარათი? წაიჩურჩულა მან.

— თქვენი ბარათი! თქვენ გვინიათ,

ლიუბა ალექსანდროვნა, რომ ჩემთან აგრე დაუსჯელათ შეგიძლიანთ ხუმრობა! შეგიძლიანთ გადამხეიოთ, მაშინ როცა მე არაფერს მიზეზს გაძლევთ, და როდესაც ჭედავთ, რომ არ გამახილეთ მოელს ინსტიტუტში, ისარეგბლეთ ჩემის ზრდილობით და ხელ-ახლათ გამაბით მახეში, რომ არ გვადათ უკეთესი საქმრო, და ეხლა მიპირებთ ქორწილის წინათ კიდე გამასულელოთ? და თქვენ შევიქმნოთ, მოწყალეო ხელმწიფე, რომ პასალონ მარკოვიჩი აიტანს ამდენს შეურაცხოფას როგორც პირუტყვის?!

ხმა-მალლა. სიცილმა გამაწყვეტილია ლაპარაკი. ხარიტონოვისა გასწორდა, გაიკეთა სათვალები და უსირცხვილოთ მათვალიერებდა თავით-უეხამდე და ხარხარობდა რაც ღინდა შეკონდა.

— როგორ, ლიუბა! მს არის შენისაქმრო? დაიძახა მან და ხელ-ახლათ გადიხარხარა.

ლიუბამ მიიფარა სახეზე ხელები და ტირილი დაწყო.

— რაებს არ მოიფიქრებენ ეს ინსტიტუტკები? დაიწყო მან, რომ გაათავასიცილი. დავიჯერო, აგრე გაფუჭებული გქონდა შენ როდისმე გემოვნება?...

ის შეჩერდა, რა შემამჩნა, რომ მე მას უყურებ.

— რას მომჩერებიხართ? გაბრაზებულმა დამიყვირა, მე თქვენ გკითხავთ, უფალო, რა ნება გაქვსთ, რომ შემომიურდნებით გარდა სახლში და მასაჩუქრებით ავეთის პატივისცემით! არბატოვის ქალმა მოგწერათ ხორბას მისი უარი... მეტი რაღა გინდათ.

(ზაგრძელება)

